

Sprawozdanie z przedmiotu Programowanie Równoległe i Rozproszone

MPI (Message Passing Interface)

Wykonał:

Imię i nazwisko Magdalena Paszko

Nr indeksu 76024 Grupa L2

Prowadzący: dr inż. Krzysztof Szerszeń

1. Wprowadzanie

MPI to nazwa standardu biblioteki przesyłania komunikatów dla potrzeb programowania równoległego. Pod skrótem MPI kryje się tylko formalna specyfikacja interfejsu, nie jest to nazwa żadnego konkretnego pakietu oprogramowania. Aktualnie obowiązująca wersja standardu MPI to 1.2, obecnie na ukończeniu są jednak prace nad wersją 2.0.

MPI realizuje model przetwarzania współbieżnego zwany **MIMD** (Multiple Instruction Multiple Data), a dokładniej **SPMD** (Single Program Multiple Data). Zakłada on, że ten sam kod źródłowy wykonuje się jednocześnie na kilku maszynach i procesy mogą przetwarzać równocześnie różne fragmenty danych, wymieniając informacje przy użyciu **komunikatów**

Takie podejście ma wiele zalet, z których najbardziej spektakularną jest chyba możliwość współbieżnych obliczeń wykonywanych na maszynach o zupełnie różnych architekturach (np. Linux-x86 oraz Solaris-Sparc). Zaletą (chyba:) jest również rezygnacja z koncepcji pamięci dzielonej i wynikające z tego ogólne uproszczenie programowania.

Realizując ten model, MPI umożliwia:

- > Wymianę komunikatów między procesami (Główny nacisk jest położony na wymianę danych, ale możliwe jest również wysyłanie komunikatów kontrolnych, czy synchronizacja procesów)
- Uzyskiwanie informacji o środowisku (Typowy przykład to ilość aktywnych proces[-ów/-orów], czy numer aktualnego procesu)
- Kontrolę nad systemem (Inicjalizacja/kończenie programu, kontrola poprawności przesyłanych komunikatów itp.)

Wszystkie te rzeczy są realizowane przy minimalnym stopniu skomplikowania kodu źródłowego - nie mając pojęcia o **MPI** i znając podstawy programowania równoległego byłam w stanie zrozumieć programy przykładowe i próbować pisać własne.

2. Definicja

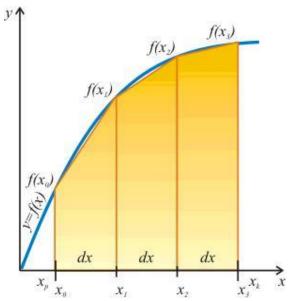
Całkowanie numeryczne

Metoda polegająca na przybliżonym obliczaniu całek oznaczonych. Proste metody całkowania numerycznego polegają na przybliżeniu całki za pomocą odpowiedniej sumy ważonej wartości całkowanej funkcji w kilku punktach.

Do uzyskania dokładniejszego przybliżenia dzieli się przedział całkowania na niewielkie fragmenty.

Ostateczny wynik to suma oszacowań całek w poszczególnych podprzedziałach. Przedział zwykle dzieli się na równe podprzedziały.

Metoda trapezów

Przedział całkowania $\langle xp,xk \rangle$ dzielimy na n+1 równo odległych punktów x(0,x1,x2,...,xn). Punkty te wyznaczamy w prosty sposób wg wzoru:

dla
$$i = 0,1,2,...,n$$

$$x_i = x_p + \frac{i}{n}(x_k - x_p)$$

Obliczamy odległość między dwoma sąsiednimi punktami - będzie to wysokość każdego trapezu:

$$dx = \frac{x_k - x_p}{n}$$

dla i=1,2,...,n

Dla każdego wyznaczonego w ten sposób punktu obliczamy wartość funkcji f(x) w tym punkcie:

$$f_i = f(x_i)$$
, dla $i = 1, 2, ..., n$

Pole pod wykresem funkcji przybliżane jest polami n trapezów. Pole i-tego trapezu obliczamy wg wzoru:

$$f_i = f(x_i)$$
, dla $i = 1, 2, ..., n$

Przybliżona wartość całki jest sumą pól wszystkich otrzymanych w ten sposób trapezów:

$$s = P_1 + P_2 + \dots + P_n$$

czyli:

$$\begin{split} s &= \frac{f_0 + f_1}{2} dx + \frac{f_1 + f_2}{2} dx + \frac{f_2 + f_3}{2} dx + \ldots + \frac{f_{n-2} + f_{n-1}}{2} dx + \frac{f_{n-1} + f_n}{2} dx \\ s &= \frac{dx}{2} (f_0 + f_1 + f_1 + f_2 + f_2 + f_3 + \ldots + f_{n-2} + f_{n-1} + f_{n-1} + f_n) \\ s &= \frac{dx}{2} (f_0 + 2f_1 + 2f_2 + \ldots + 2f_{n-1} + f_n) \\ s &= dx (f_1 + f_2 + \ldots + f_{n-1} + \frac{f_0 + f_n}{2}) \end{split}$$

Wyprowadzony na końcu wzór jest podstawą przybliżonego wyliczania całki w metodzie trapezów.

$$\int_{x_{p}}^{x_{k}} f(x)dx \approx \frac{x_{k} - x_{p}}{n} \left(\sum_{i=1}^{n-1} f(x_{p} + i \frac{x_{k} - x_{p}}{n}) + \frac{f(x_{p}) + f(x_{k})}{2} \right)$$

Wzór Leibniza

Wzór pozwalający obliczyć n-tą pochodną iloczynu funkcji. Został wprowadzony przez niemieckiego matematyka Gottfrieda Leibniza.

$$\pi = 4 \cdot \sum_{n=1}^{\infty} \frac{(-1)^{n-1}}{2 \cdot n - 1} = 4 \cdot \left(1 - \frac{1}{3} + \frac{1}{5} - \frac{1}{7} + \frac{1}{9} - \dots\right)$$

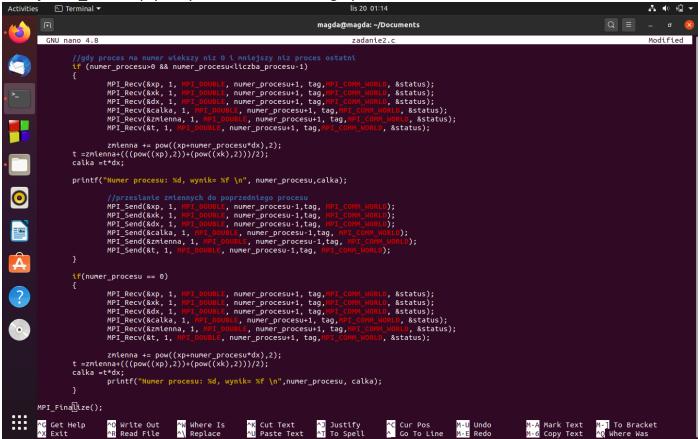
3. Implementacja algorytmów

a) Metoda trapezów

Funkcja inicjalizuje środowisko wykonywania programu, m.in. tworzy domyślny komunikator MPI_COMM_WORLD. Dopiero od momentu wywołania MPI_Init można używać pozostałych funkcji MPI. Funkcja pobiera numer aktualnego procesu (w obrębie komunikatora comm) i umieszcza go w zmiennej numer_procesu. Funkcja pobiera ilość procesów (w obrębie komunikatora comm i umieszcza ją w zmiennej liczba_procesu. Nastepnie przypisujemy

wartość do dx według wzoru na całkowanie met. trapezów i wypisujemy dane. Dalej za pomocą

funkcji MPI_Send wysyłamy dane do określonego procesu.

Funkcja MPI_Recv odczytuje z kolejki komunikatora comm (z ewentualnym blokowaniem do czasu nadejścia) pierwszy komunikat od procesu source oznaczony znacznikiem tag typu int. Wynik umieszczany jest w buforze xp, xk, dx, całka, zmienna, t. Dalej według wzoru na całkę metodą trapezów obliczamy kolejne pola trapezów z całki, które są zapoczątkowane w ostatnim procesie n-1 i są przekazywane do kolejnych procesów w kolejności malejącej aż do procesu o numerze 0. Na koniec funkcja MPI_Finalize zwalnia zasoby używane przez MPI i przygotowuje system do zamknięcia.

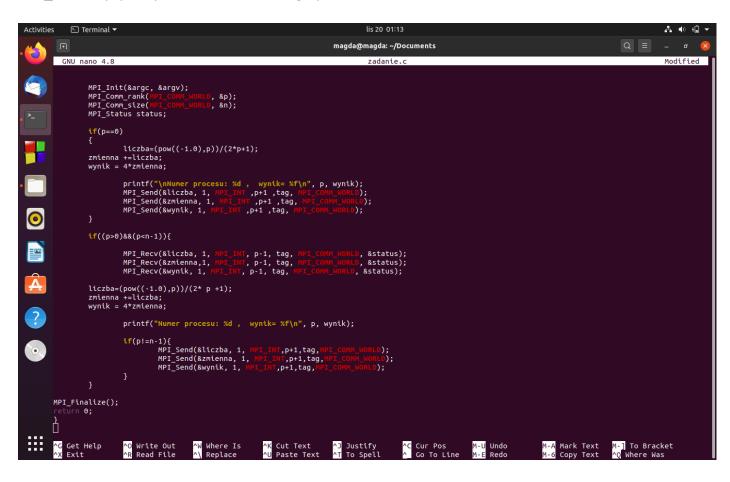
Wynik programu:

b) Wzór Leibniza

```
    Terminal ▼

                                                                                                                                                                                                                                                                          Q = - 0
                                                                                                                                        magda@magda: ~/Documents
                                                                                                                                                                                                                                                                                            Modified
              GNU nano 4.8
                                                                                                                                                        zadanie.c
             int main(int argc, char **argv){
    int p; // p-numer process
    int n; //liczba procecow
    int tag=50;
                          float liczba =0, zmienna =0, wynik =0;
                          MPI_Init(&argc, &argv);
MPI_Comm_rank(MPI_COMM_WORMPI_COMM_Size(MPI_COMM_WORMPI_Status status;
                          if(p==0)
{
                          liczba=(pow((-1.0),p))/(2*p+1);
zmienna +=liczba;
wynik = 4*zmienna;
                                                                                    su: %d , wynik= %f\n", p, wynik);
MPI_INT ,p+1 ,tag, MPI_COMM_WORLD)
MPI_INT ,p+1 ,tag, MPI_COMM_WORLD);
PI_INT ,p+1 ,tag, MPI_COMM_WORLD);
                                          printf("\nNumer procesu: %d ,
MPI_Send(&liczba, 1, MPI_INT ,
MPI_Send(&zmienna, 1, MPI_INT ,
MPI_Send(&wynik, 1, MPI_INT ,
Â
?
                           tf((p>0)&&(p<n-1)){
                                          MPI_Recv(&liczba, 1,
MPI_Recv(&zmienna,1,
MPI_Recv(&wynik, 1,
                                                                                            INT, p-1, tag,
INT, p-1, tag,
INT, p-1, tag, N
                                                                                                                                                  .D, &status);
.D, &status);
                                                                                                                                                  , &status);
                           liczba=(pow((-1.0),p))/(2* p +1);
zmienna +=liczba;
wynik = 4*zmienna;
                                          printf("Numer procesu: %d , wynik= %f\n", p, wynik);
                                          if(p!=n-1){
     MPI_Send(&liczba, 1,
                                                                                                                 r,p+1,tag,
....
         ^G Get Help
^X Exit
                                          ^O Write Out
^R Read File
                                                                                                         ^K Cut Text
^U Paste Text
                                                                                                                                                                                                                                      M-A Mark Text
M-6 Copy Text
```

Funkcja inicjalizuje środowisko wykonywania programu, analogicznie jak w przykładzie wyżej. Pobiera numer aktualnego procesu i zapisuje w zmiennej p oraz pobiera ilość procesów i zapisuje w zmiennej n. Następnie obliczamy pierwszy wyraz z wzoru Leibniz-a. Dalej za pomocą funkcji MPI_Send wysyłamy dane do określonego procesu.

Analogicznie funkcja MPI_Recv odczytuje z kolejki komunikatora comm (z ewentualnym blokowaniem do czasu nadejścia) pierwszy komunikat od procesu source oznaczony znacznikiem tag typu int. Wynik umieszczany jest w buforze liczba, zmienna, wynik. Dalej według wzoru na przybliżenie PI wzorem Leibniz-a obliczamy PI, które są zapoczątkowane w procesie o indeksie 0 i są przekazywane do kolejnych procesów w kolejności rosnącej aż do procesu n-1. Procesy przekazują aktualna wartość przybliżenia Pi, każdy z procesu wypisuje jej wartość. Na koniec funkcja MPI_Finalize zwalnia zasoby używane przez MPI i przygotowuje system do zamknięcia.

Wynik programu:

```
magda@magda:~/Documents$ mpicc zadanie.c -o zadanie.exe -lm
magda@magda:~/Documents$ mpirun --oversubscribe -np 10 zadanie.exe

Numer procesu: 0 , wynik= 4.000000
Numer procesu: 1 , wynik= 2.666667
Numer procesu: 2 , wynik= 3.466666
Numer procesu: 3 , wynik= 2.895238
Numer procesu: 4 , wynik= 3.339682
Numer procesu: 5 , wynik= 3.295236
Numer procesu: 6 , wynik= 3.28738
Numer procesu: 7 , wynik= 3.28738
Numer procesu: 7 , wynik= 3.252366
```